



Belmont Korets Historie

Startet som forening september anno 1988



Opdateret i forbindelse med korets 25 års jubilæumskoncert
søndag den 11. maj 2014 i Bellahøj Kirke

Opdateret af:

Winnie & Preben M. Pedersen
Ruth & Jørgen Rasmussen
Bent H. Pettersson

Som alle var med til at starte koret

BELMONT KORETS HISTORIE

Belmontkoret blev startet i september 1988. Det blev til som et udbryderkor fra Bellakoret, hvor alle havde sunget i flere år. Flere korsangere var efterhånden blevet meget utilfredse med dirigenten, Henning Charlé, som også var korets leder. Han var en ældre herre, af den gamle skole hvor der kun var en der bestemte, og han skældte meget ud på koret. Derfor besluttede 8 sangere i 1987 at forlade Bellakoret, men med et ønske om stadig at kunne synge sammen under private former.

Frem til sommeren 1988 mødtes de 8 et par gange om måneden for at synge sammen hos Eigil som havde et klaver, og de kaldte sig for "PIWERBAS", der er en sammensætning af forbogstaverne i deres navne. Det var: Preben, Jørgen (med I), Winnie, Eigil, Ruth, Bent, Annelise og Solveig. I denne periode kom Grete med i det lille kor. Hun boede i Bellahøj husene lige overfor Kirken, og fik en kontakt til præsten og menigheden, hvor det lykkedes hende, at få tilladelse til at PIWERBAS m.fl. måtte bruge kirkens sidelokale som øvelokale.

Det blev besluttet, at koret ikke skulle ind under aftenskolen, men skulle være en selvstændig forening med egen bestyrelse, vedtægter og kontingentbetaling og selv betale en dirigent.

Koret havde hvervet "nye" medlemmer fra Bellakoret, så antallet af korsangere var da på 15.

Det blev besluttet, at korets navn skulle vær Belmontkoret, efter at navne som "Krammekoret" m.fl. havde været på banen. Dette blev konfirmeret på den stiftende generalforsamling i september 1988.

Eigil blev korets første formand.

Koret havde ingen dirigent, og Bent blev derfor midlertidig dirigent, og han begyndte med at bruge nogle af de sange der havde været brugt i Bellakoret, bl.a. "April morning". Det vigtigste var at komme i gang, og det lykkedes at få et program sat sammen så koret kunne holde den første koncert nogle måneder senere. Det var en julekoncert i Bellahøj kirke i december 1988. Bent dirigerede koncerten, og var en anelse nervøs, for på første række sad hele kirkens Menighedsråd. Koncerten gik dog rigtig flot, og Menighedsrådet var så tilfreds, at der med rosende ord blev givet grønt lys til at fortsætte i kirken.

Men der manglede stadig en professionel dirigent.

Grethe havde en god bekendt som gerne vil hjælpe koret i en kortere periode indtil der kom en fast dirigent. Det var Bent Grønholdt, som var musikproduktionsleder på Danmarks Radios P2 og formand for de radioudsendelser som hed "Europas koncertsale". Efter et stykke tid lykkedes det at finde en ny dirigent, Annette Gervin, som koret var meget glad for, men desværre tog det band hun selv sang i så meget af hendes tid, at hun ikke kunne fortsætte som dirigent, og stoppede efter ca. 1 år.

I sept. 1990 fik koret så en dirigent, Børge Colberg, som gik meget op i hvordan de enkelte kormedlem-mermers stemmer var, og han forsøgte at træne dem enkeltvis ved korafterne. Han vidste en masse om musikteori, men havde ikke for 5 øre pædagogisk sans.

Koret blev uden tvivl bedre til at synge og fik en bedre korklang. Men det var for kedeligt og stemningen blev efterhånden så dårlig, at enkelte talte om at forlade koret.

Eigil ønskede kun at være formand for koret 1 år. Peter Kring blev formand i 1989, og det var således Peter der måtte klare de mange problemer mellem dirigenten og koret, og det lykkedes Peter at få opsagt aftalen med Børge, og få sagt farvel til ham på en udramatisk måde.

Efter nogle år trådte Eigil ud af koret. Grethe, som var den der skaffede kontakten til

Bellahøj kirke var korets kasserer til sin død i 1995. Annelise, som desværre måtte sige farvel til koret før jul pga. sygdom, havde været et utrolig aktivt medlem af bestyrelsen.

Det var absolut korets vanskeligste tid. Januar 1991 stod det uden dirigent og skulle have et stort korarrangement i maj 1991. Heldigvis lykkedes det at få den tidligere dirigent, Annette Gervin, til midlertidig at hjælpe koret sæsonen ud.

I det forladte Bellakor havde man haft stor glæde af en kontakt med et kor i London, hvor korene havde besøgt hinanden. Belmontkoret ønskede sig ligeledes at få kontakt med et udenlandsk kor.

En sådan kontakt fik koret gennem Alice og Peter. De havde en god forbindelse til et kor i Prag, og det var dette kor der i maj 1991 skulle komme på besøg hos Belmontkoret en weekend. Så der var meget der stod på spil.

St. Wencelas Basilika's kor kom den 31. maj 1991, og blev privat indkvarteret hos Belmontkorets medlemmer. Der var et meget fint arrangement med en koncert i Bellahøj Kirke med begge kor, lørdag eftermiddag, og med en efterfølgende festaften i kirkens lokaler. Det var virkelig festligt, der blev både sunget, spillet og danset. En af kirkens daværende præster kom senere på aften og deltog, og med sin dybe bas gav han bl.a. et nummer med "Den gamle gartners sang." Han var medlem af vokalgruppen "4 mand høj". Søndag var der sightseeing og Tivoli besøg, og en koncert i Dragør kirke om aftenen. Tidligt mandag morgen, inden alle skulle på arbejde, stod begge kor og sang sammen ude på fortovet på Frederikssundsvej og sagde på denne måde farvel til hinanden uden for Bellahøj kirke, inden tjekkerne i deres gamle rystende bus kørte tilbage til Prag.

Men koret havde stadig ingen dirigent. Der var derfor stor glæde, da Peter til sommerafslutningsfesten, kunne fortælle at han havde fået kontakt med en ung studerende i musik og tysk, som gerne ville være vores dirigent efter sommerferien. Og, ja, det var Lars, der siden september 1991 har været korets dirigent. Lars var også dirigent for Mosaikoret ved Fredens kirke og samtidig også dirigent for Nationalbankens kor.

Peter ønskede ikke at fortsætte som formand for koret, og Merete blev derfor korets næste formand i 1991. Hun fik den ide at koret skulle prøve at holde en forårskoncert i Brønshøj medborgerhus. Annelise og Merete kontaktede derfor lederen af dette, og han var meget positiv for deres forslag.

Det lykkedes Annelise at få Medborgerhuset til at betale koret ca. 2.500 kr. for koncerten.

Det var en stor udfordring at lave dette arrangement, der varede en hel aften. Men man fandt en god model, med en blanding af korsang, fællessang og forskellig solistoptræden, som publikum syntes om. Koret var så heldig også selv at have gode solister, med Bent, Winnie og Karen som veteranerne, men der var også andre gode solistoptrædere. Disse koncertarrangementer har sammen med julekoncerterne været tilbagevendende arrangementer for koret.

I foråret 1993 var Belmontkoret så på genvisit i Prag. Det var en charterrejse og koret var der en hel uge, hvor man boede på hotel, men også var på besøg i de tjekkeres hjem, som man selv havde haft boende, da de besøgte os. Vi havde 3 koncerter sammen med tjekkerne i forskellige kirker, og de havde også arrangeret udflugter for os. Det blev en stor oplevelse at være sammen med dem og at se Prag, og vi sluttede af med en fest i en af kormedlemmernes sommerhus, der lå ud til vinmarkerne. Det var et vidunderligt vejr, nærmest varmebølge, så vi kunne opholde os udendørs hele tiden. Vi sang og optrådte for hinanden og hyggede os og der blev knyttet venskabsbånd mellem de to kor, som for nogens vedkommende stadig fortsætter.

Ligesom ved tjekkernes besøg hos os, var det også her Alice og Peter der på uforlignelig vis var hovedansvarlig for planlægning og gennemførelse af arrangementet.

Da Brønshøj kunstforening også havde været på en tur til Prag, tænkte vi, at det kunne være spændende at lave et arrangement sammen med dem i Brønshøj medborgerhus. Det blev til et fællesarrangement, hvor vi sang vores tjekkiske koncertprogram og skuespiller Kirsten Olesen læste op af Herman Bang.

Det lykkedes os også, takket være Bent, at lave en lille happening med en tjekkisk drikkevis. Der var fuldt hus, og aftenen var en succes.

Vi havde samme forår også vores egen forårskoncert i Pilegården, så det var et travlt forår.

I foråret 1993 modtog vi et brev fra Bellahøj Kirkes menighedsråd, hvori der stod, at kirken fremover ikke kunne afholde vores julekoncerter.

Det betød, at vi nu skulle ud og lede efter andre kirker at holde julekoncerter i, for en julekoncert må et hvert kor have. Men det var ikke nemt, da organisterne oversvømmedes af henvendelser fra kor der tilbød at holde julekoncert. Det lykkedes os alligevel at få arrangeret julekoncerter i forskellige kirker. Vi var således i Markus Kirken, og et par gange i Sct. Stefanskirken, Grøndalskirken og Adventskirken. Vi har sammen med Islevkoret haft koncert både i Ansgarkirken og i Islev kirke, og i Fredens kirke sammen med Lars Mosaikkor.

Det endte dog med, at Bellahøj kirke igen gav os lov til at holde julekoncerter i kirken.

Koret har dog også medvirket ved fælles julearrangementer med kirkens børnekor, ved et 4. maj aftenarrangement, og nu er det blevet en tradition med en forårskoncert, og at vi medvirker ved kirkens Høstgudstjeneste. Bellahøj Kirke tager da også Belmontkoret med som en aktivitet i deres kirkeblad.

Lars berigede os med kontakter til hans andre kor, det gjaldt ikke mindst Nationalbankens kor, som vi havde koncerter sammen med, og som vi også mødtes med til festligt samvær i Nationalbanken. Der blev i flere år også arrangeret fælles kordage, hvor vi sammen med Lars's ven, Martin, og hans kor i Holbæk, Handels- og Lagerarbejderkoret i København, Nationalbankens kor og Belmontkoret, lærte nye sange og sang for hinanden og festede sammen. Vi havde i den forbindelse også 2 fælles koncerter i Bellahøj Kirke og Nazaret kirke.

Der har desuden været meget lærerrige og festlige dage, der har fundet sted, dels på Rødovregård og dels i Handels og Lagerarbejderkorets lokaler i København.

Vi har også som kor deltaget i et stort korarrangement i en weekend i Brøndbyhallen, der var arrangeret af Københavns amt, hvor vi delte os på klassisk og gospel. Her havde vi den store oplevelse at arbejde sammen med Etta Cameron, og synge sammen med hende ved en stor afsluttende fælleskoncert.

I starten havde koret jo ikke så mange medlemmer, hvilket gjorde, at, der i flere år var en tradition for at koret på mærkedage blev inviteret til morgenkaffe i hjemmene, inden man skulle på arbejde. Det var festlige morgener, hvor der blev sunget og skålet, så det var i denne tid, at "Tag brødre glas i hånd" næsten blev korets favoritsang.

Vi har en enkelt gang sunget hvor der var sorg, og det var til vores kasserer og poet gennem mange år, Grethe Hansens bisættelse i Brønshøj Kirke i 1995.

Grethe var den der altid kunne skrive et festligt takkedigt til Lars ved sæsonens afslutning.

Der var også en tradition for at holde afslutning i de private hjem, der var store nok til, at vi kunne være der. Vi var således hos Alice og Peter, både i deres lejlighed og i deres sommerhus, hos Karen, og i flere år hos Merete. Det var enkle arrangementer, hvor vi selv mødte op med vores madpakker og drikkevarer, så det var overkommeligt at have disse arrangementer. Men der blev sunget og optrådt og der var altid en god og festlig

stemning. Efterhånden blev koret dog for stort til at det kunne lade sig gøre. Så nu holdes disse fester som bekendt i Bellahøj kirke, og madpakkerne er afløst af "tag selv bord" leveret af kormedlemmerne.

Da Merete flyttede til Værløse i 1997, syntes hun, at det var for langt væk fra Bellahøj, til at hun kunne fortsætte som formand for koret. Stafetten gik derfor videre til Alice, der dog pga. af sygdom måtte holde op året efter, og Niels, der siden Grethes død i 1995 havde været korets kasserer, blev nu formand. Niels var formand indtil 2002, senere blev det Niels og Karen sammen, og fra 2003 var det Vera.

Mange i koret har gjort et stort stykke arbejde som bestyrelsesmedlemmer og kasserer. Flere har fotokopieret noder til koret på deres arbejdsplads. Det er et stort arbejde at uddele og holde styr på noderne (bare spørg Bente). I mange år var det Annelise, der stod for dette arbejde. Når Annelise specielt nævnes, er det fordi hun på en særlig måde måtte forlade koret, og fordi flere af jer kun kendte hende som et sygt menneske.

Der ligger et stort praktisk arbejde i de forskellige arrangementer, som bestyrelsen står for. Derfor er det rigtig godt, at der er nogen som påtager sig dette arbejde.

Vi var en lille flok på 8 sangere som startede koret, men allerede fra starten ønskede vi at fa flere medlemmer, så vi ikke var så sårbare og kunne yde mere. Igennem alle årene er der reklameret for koret gennem lokalaviser og plakater. Nogle er kommet og gået igen, enkelte måtte vi desværre bede om at gå. Men ind imellem har tanken hos nogen opstået, om koret ville leve videre, når de "gamle" medlemmer blev for rustne i stemmerne og ikke kunne mere. Men disse tanker må siges at være blevet gjort til skamme. Der er et gammelt ord der siger: "Den enes død, den andens brød", det gjaldt Belmontkoret i forhold til Nationalbankens kormedlemmer. Da vi hørte, at deres kor blev nedlagt, var der ikke tvivl om at vi gerne ville byde dem der blev tilbage, velkommen hos os. Andre er kommet via bekendte og vores reklamer, som Lars har været meget ihærdig med at lave. - Pludselig er vi blevet rigtig mange, så mange, at det for nogen kan være svært at huske alle navnene. Derfor er det en god ide med navneskiltene.

Der er en dejlig glad og varm atmosfære i koret, hvilket i høj grad også skyldes Lars altid gode humør og veloplagthed.

Med dette slutter historien indtil nu i maj 2014, første gang beskrevet af tidligere formand Merete, men nu rettet og korrigeret af Winnie, Preben, Ruth, Jørgen og Bent.

*Med de bedste hilsener
Bent*